ZPRAVODAJ plzeňské diecéze

Biskupství plzeňské

11/2015 LISTOPAD

Vernisáž fotovýstavy Člověk a víra 13.10. v Plzni

Foto Jiří Strašek - Člověk a víra

Nezvaní HOSTÉ

Znáte to.
Někdo zvoní.
Otevřete.
Neznámý člověk se vám vrhá kolem krku a oslovuje vás "teto, strejdo".
Jste překvapeni, zaskočeni, nechápete.
V rychlosti se dovídáte, že váš děd a jejich děd byli bratanci. Matně si vzpomínáte.
Po halasném přivítání zjistíte důvod jejich návštěvy - vyhořel jim dům, nemají kam hlavu složit. Co teď ?
Přede dveřmi máte nezvané hosty, ve zmatku přemítáte: Co s nimi ?
Do domu se nevejdou.
Jak si s nimi poradit ?
Jak jim pomoci ?
Jak se zachovat ?
A kdo jsou vlastně tihle lidé, co zvoní na pomyslné dveře u hraničních přechodů?

Není mezi námi mnoho takových, kteří dokáží na tyto otázky skutečně fundovaně odpovědět. **JUDr. Zuzana Vlčková,** *průvodkyně cestovní kanceláře zaměřené na destinace Sýrie a Turecko, to dokáže. Rozhodla se o svých zkušenostech nemlčet a odpovídat na otázky, v nichž mnozí z nás nemáme jasno.*

Proč jsem se rozhodla napsat článek o Sýrii?
Před válkou jsem byla v Sýrii několikrát – nejdříve jsme ji projela sama s dětmi, pak jsem v ní pracovala jako průvodkyně. A jakou zemi jsem viděla? Především zemi velmi kulturní s nesmírně starou historií. Viděla jsem zemi překvapivě vyspělou, kde se rozvíjel průmysl, obchod i zemědělství. Viděla jsem zemi, kde se lidem dobře žilo. Zemi, kde děti chodily do školy, kde většina lidí, se kterými jsme mluvili, měla alespoň střední nebo vysokou školu , kde byla dostupná lékařská péče pro všechny. Viděla jsem zemi nesmírně přátelských lidí, kteří byli kdykoli ochotni nám pomoci, nikdo neřešil, zda jsme křesťané nebo muslimové. Viděla jsem lidi, kteří hluboce milují své

rodiny a přátele, kteří rádi tráví čas spolu. Viděla jsem zemi pracovitých žen i mužů. A pak přišlo arabské jaro 2011 a všechno je jinak.

Proč začala válka v Sýrii?
Konflikt v Sýrii je důsledkem historického vývoje, který začal už po 2. světové válce. Tehdy byla na Blízkém východě vytvořena řada států, které předtím neexistovaly. Do této doby žili lidé na území Sýrie a Blízkého východu uspořádáni do kmenů a rodových klanů, ať už na základě náboženství, příbuzenství nebo jazyka. Po vzniku nových států, mezi něž patří i Sýrie, došlo k tomu, že v jednom státě spolu museli žít lidé, kteří k sobě nijak nepatřili a žít spolu rozhodně nechtěli, lidé různých vyznání i z různých rodinných klanů. Tím byl položen základ konfliktu, který vyvrcholil válkou v Sýrii.

Kdo proti komu bojuje a proč začali najednou všichni utíkat?
Stručně řečeno, bojuje každý s každým. Jde jednak o boj politický, kdy bojují proti sobě odpůrci prezidenta Bašára Assada a jeho protivníci, obě strany podporovány různými zeměmi podle politických zájmů.
Dále jde o boj náboženský, zde proti sobě stojí většina obyvatelstva sunnité, proti nim menšina alávité, šíitská odnož islámu reprezentována prezidentem a vládnoucí klikou.
Islámský stát dobývá části země oslabené válkou. Krutě zachází s příslušníky jiných náboženství, křesťany (před válkou jich v Sýrii bylo 10% obyvatelstva), jezídy, ale i s místními muslimy, pokud nejsou dostatečně horliví ve víře.

Spojenecké útoky na Islámský stát představují snahu mnoha zemí včetně USA zastavit postup Islámského státu bombardováním. Zatím nepříliš úspěšně.
Z výše uvedeného je jasné, že Sýrie je zemí, kde nezůstal kámen na kameni a kde se opravdu nedá žít. Podle zpráv organizace Lékaři bez hranic byl srpen nejkrvavější měsíc celé války, během 14 dnů v jejich šesti nemocnicích zemřelo 377 lidí, 1932 bylo zraněno, jedna čtvrtina z tohoto počtu byly děti. Myslím, že nikdo z nás by nechtěl žít v zemi, kde nevíte, zda váš dům nezasáhne bomba, kdy vaše děti nemohou chodit do školy, kdy vaši blízcí umírají, kdy váš život ztratil jakoukoli perspektivu.

Kdo jsou uprchlíci a proč bychom jim měli pomáhat?

Uprchlíci jsou lidé jako my – se všemi dobrými i špatnými vlastnostmi. Syřané nejsou lidé, kteří utíkají za ekonomickými výhodami. Utíkají proto, že v jejich zemi se nedá žít. Zkuste si představit, jaké zoufalství vás dovede k tomu, že si sbalíte celý svůj minulý život do jedné tašky, vezmete své malé děti, těhotnou manželku, nemohoucího rodiče na invalidním vozíku a vyrazíte na cestu, o které nevíte, zda ji vy a vaši blízcí přežijete. Takové rozhodnutí přece člověk neudělá kvůli ekonomickým výhodám. Oni prostě nemají na vybranou.
Syřané, kteří prchají, patřili doma k vyšší a střední třídě, jsou to lidé pracovití a vzdělaní. I proto někteří z nich mají značkové oblečení a drahé mobily, jak je jim často vyčítáno.

Co můžeme pro uprchlíky udělat?

V Praze na Hlavním nádraží funguje skupina, která se stará o uprchlíky propuštěné z detenčních zařízení. Více informací najdete na facebooku „Chci pomáhat uprchlíkům na Hlavním nádraží v Praze“.
Zoufalá situace je v Srbsku a Chorvatsku, odjíždí tam řada českých dobrovolníků a podle svých možností pomáhá uprchlíkům na cestě – opět facebook „Pomoc uprchlíkům“ a „Jedu pomáhat do Maďarska, Chorvatska a Srbska“. Jsou tam kontakty a manuály pro případné zájemce o zapojení do této pomoci.
Pomáhat uprchlíkům zadržovaných v detenčních zařízeních. Opět najdete skupiny na facebooku, můžete pomoci materiálně, tlumočením do arabštiny, urdu a paštu. Tato pomoc bude brzy aktuální i v našem regionu. Do konce roku má být otevřen objekt pro uprchlíky Balková na Plzni severu.
Dříve či později dorazí do Čech uprchlíci, kteří zde budou žádat o azyl a kteří u nás budou chtít začít nový život. Dříve než tato situace nastane, zkusme o ní přemýšlet, zjišťovat si informace a hlavně se nebát. Syřané jsou lidé jako my, jen mají za sebou opravdu zlé věci. Zkusme jim pootevřít svá srdce a později i své domovy. Zkusme si představit sebe na jejich místě a podle toho se k nim chovejme.

Těsně před uzávěrkou tohoto čísla dorazila e-mailem reportážní zpráva od chebského faráře P. Petra Hrušky, v níž popisuje první dny působení **týmu Ninive pod vedením kaplana P. Richarda Poláka** *na srbsko - chorvatské hranici:*

V neděli 18. října ve čtyři hodiny odjela chebská část naší výpravy (Richard, náš farní vikář, Kristýna, Lucie, Kateřina a Terezka z chebské VOŠky a Ira z YWAMu) směr Praha. Jeli v devítimístném mikrobusu a farní fabii, kam kromě živé váhy nějakým zázrakem naložili ohromné množství roztříděného šatstva, které lidi během týdne nosili na faru. Odjeli také s platební kartou v kapse, na které mají k dispozici výtěžek sbírek a darů shromážděných během týdne (cca 20 tisíc Kč).
V Rokycanech se k nim ještě přidal jáhen Jindřich, v Praze pak Marta z lovosické Charity, Miroslav a vytrvalostní běžec Štefan.
Od té doby jsme s výpravou v kontaktu přes SMS či telefonicky. Všichni jsou v pořádku a spoléhají na naše modlitby. Přijeli právě do dne, kdy na místě (srbsko-chorvatský hraniční přechod Berkasovo - Bapska) vrcholila krize způsobená tím, že Chorvatsko na žádost Slovinska omezilo počty lidí, které propouštěli dále na Slovinsko, a na srbské straně hranice se přes noc nahromadilo až na 5 tisíc lidí
V pondělí před osmou hodinou ranní, po celonoční jízdě , naši napsali: "Jsme už skoro na místě. Dost prší. Prý došlo k potyčkám. Situace je velmi špatná. Řada zraněných dětí. Převlečeme se na poslední pumpě a jdeme do akce."
V pondělí večer pak doplnili: "Odpoledne Chorvati skoro všechny pustili. Před tím bylo několik velmi nebezpečných situací. Teď se uklízí a lidé se opět začínají hromadit. Ráno se pokusíme vyspat a umýt u jednoho kněze."
Později přišla od koordinátorů dobrá zpráva, že Člověk v tísni pronajal v Berkasovu na hranici dům, který bude sloužit jako základna pro dobrovolníky, je tam místo pro 8-10 lidí na spaní, místnost pro koordinátory, kuchyňka, sprcha a pračka.
Ve středu 21. října po půlnoci nám od našich přišla SMSka: "Situace se trochu zklidnila. Srbové se víc snaží něco dělat. Lidé přicházejí neustále."
Ráno ve 4:20 čeští dobrovolníci spolu s dalšími 30 dobrovolnickými skupinami z celé Evropy vydaly výzvu vládám EU "Evropo, prosím jednej!", kterou lze najít na www.europeact.eu

Dopoledne jsem mluvil s Richardem telefonicky, ten mi potvrdil, že jsou všichni v pořádku a že to je zatím skutečně hodně silná a náročná zkušenost. Poslal nám také fotky, které přidávám do alba na facebook.
Prosím, myslete na naši skupinku dále v modlitbách.

(připravily alo, marsi)

Uprchlíci

Co se stalo, co se chystá

Fotografie ukázaly Svatojakubskou cestu z Plzně do Řezna

Fotografickou výstavu "Od Vltavy k Dunaji", přibližující jednotlivá místa a dojmy na česko - bavorské části Svatojakubské cesty vedoucí do Santiga de Compostela ke hrobu sv. Jakuba Staršího, zahájili 1. října v katedrále sv. Bartoloměje biskupové František Radkovský a Rudolf Voderholzer. "Už ve středověku putovali lidé na poutní místa jako Jeruzalém, Řím a Santiago de Compostela, aby zde získávali sílu žít jako křesťané," připomněl biskup František Radkovský s tím, že od pádu Železné opony opět naši poutníci začali různé úseky Svatojakubské cesty hojně vyhledávat. Biskup Rudolf Voderholzer dodal, že na takových putováních lidé nejen sdílejí svou víru, ujišťují se, že nejsou sami, poznávají nové kraje, ale především důkladně poznají sebe sami, své nitro.

Výstavu do Plzně přivezl Gregor Tautz z Katolického centra vzdělávání dospělých v Regensburgu, který je také společně Michaelem Jaumannem a Geraldem Richterem autorem snímků.

V závěru vernisáže zazněla před katedrálním oltářem Kreolská mše Ariela Ramizese, spojující latinskoamerickou lidovou a liturgickou tradici, v podání studentů Arcibiskupského gymnázia v Praze a souboru Rytmo Latino.

Výstava byla zakončena 18. října, nicméně jako výzva pro případné poutníky trvá v jejich myslích dál.

Arcibiskup Dominik Duka navštívil Letiny

Mši sv. k Národnímu eucharistickému kongresu sloužili 4. října v rekonstruovaném kostele sv. Františka z Assisi v Letinech kardinál Dominik Duka společně s biskupem Františkem Radkovským a P. Piotrem Markem.

Foto Jiří Strašek - Člověk a víra

Chrámové sbory připomněly odkaz J. J. Ryby

Ve znamení 250. výročí narození a 200. výročí úmrtní významného českého hudebního skladatele Jakuba Jana Ryby se letos nesl 17. ročník Setkání chrámových sborů plzeňské diecéze.

V sobotu 10. října se v katedrále sv. Bartoloměje sešlo devět chrámových sborů, aby společně přednesly hudbu rodáka z nedalekých Přeštic. Večerní koncert komponovaný z Rybových skladeb pod vedením katedrálního regenschoriho Pavla Šmolíka přinesl návštěvníkům ojedinělý hudební zážitek, kdy v podání zhruba sto padesáti hlasů zazněla např. Symphonia in C, skladby Vesel se, nebes Královno, Missa pastoralis Bohemica, Agnus Dei a další. To vše po jedniné společné zkoušce všech zpěváků pár hodin před začátkem. Kromě plzeňských schol se zúčastnily sbory z Mariánských Lázní, Stříbra, Chebu, Klatov a Tachova. Totéž vystoupení se opakovalo 18. října v 18.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích, kde se 26. října 1765 Jakub Jan Ryba narodil.

Tradici každoročního setkávání chrámových hudebních těles založil minulý ředitel kůru katedrály sv.Bartoloměje Miroslav Pšenička jako výraz poděkování všem dobrovolníkům, kteří svůj čas a energii věnují šíření duchovní hudby nejen při bohoslužbách, ale i při dalších příležitostech.

Člověk a víra zachycuje život církve ve fotografiích

Výstavu s názvem "Tradice a víra v obrazech", která představila díla amatérských fotografů sdružených ve spolku Člověk a víra, zahájil biskup František Radkovský 13. října v kostele sv. Jana Nepomuckého v Plzni společně s fotografem Romanem Albrechtem. Ten jako spoluzakladatel spolku vysvětlil: "Člověk a víra zastřešuje činnost několika vyškolených fotografů, kteří fotí významné akce, pořádané církví. Nejen boholužby, ale třeba i plesy, divadelní představení a podobně. Chceme ukázat, že život církve se neodehrává jen v kostele. Vítáme impulzy z jednotlivých farností a vítáme i další fotografy, kteří by se chtěli ve svém volném čase k nám připojit." Za plzeňskou diecézi je aktivním fotografem Jiří Strašek, který o svém fotografování říká: "Je to moje služba

Foto Jiří Strašek - Člověk a víra

Bohu." Na vernisáži výstavy byly vyhlášeny výsledky soutěže pro amatérské fotografy o nejlepší snímek s křesťanskou tematikou, pořádané ve spolupráci s Katolickým týdeníkem. Hlavní cenu v podobě digitální zrcadlovky získala Ludmila Vomlelová z Polné na Jihlavsku. "První snímek jsem udělala ve čtrnácti letech. Ráda fotografuju z kostelních věží, závratí netrpím," prozradila neuvěřitelně vitální osmdesátiletá fotografka. (Foto z vernisáže na titulní straně.)

Svědectví kostelních věží

Při opravě kostela Všech svatých v obci Kbel u Přeštic byla v makovici věže nalezena schránka s více než padesát let starými dokumenty. Kromě dobových novin a mincí také pamětní zápis tehdejšího děkana P. Josefa Nováka z 24. června 1964.

Dozvíme se z ní, že na faře je skladiště Jednotného zemědělského družstva a před farou mostní váha. Biskup Diecéze českobudějovické, kam Kbel tehdy patřil, Mons. Josef Hlouch je internován v Koclířově. A na nedělních bohoslužbách ve Kbelu bývá 40 až 50 lidí.

Podle slov vedoucího stavebního oddělení Biskupství plzeňského Petra Hence se podobné dobové dokumenty najdou při rekonstrukcích věží tak v jednom případě ze čtyř. "Nalezená dokumentace je vždy prozkoumána, okopírována, k originálům jsou přidány současné artefakty, informace o farnosti, o obci a o rekonstrukci kostela, fotografie, lokální tiskoviny, vzorky peněz. To vše je pak v nové kovové schránce uloženo pro budoucí generace zpět do věžních prostor," vysvětluje Petr Henc.

Studenti pekli pro africké děti

Akci nazvanou Misijní jídlo, kdy vlastnoručně napekli a prodávali nejrůznější druhy pečiva, připravili 14. října už podruhé studenti kvarty 4.B Církevního gymnázia v Plzni. Výtěžek věnovali na pomoc strádajícím africkým dětem prostřednictvím Papežských misijních děl. Zájem, který vzbudilo první Misijní jídlo na jaře, organizátory nadchl, proto uspořádali další. "Poprvé se vybraly dva tisíce sedm set korun, tentokrát už to bylo téměř pět tisíc," vypočítává třídní učitelka Petra Zítková. O velké přestávce se pečivo rozmístilo na stoly ve školní chodbě a zájemci z řad studentů a zaměstnanců si vybírali dobroty, v závěru pak zaplatili. Cena za kousek byla kolem desetikoruny, mnozí ale rádi ke konečnému součtu přidali něco navíc. Další Misijní jídlo chystají studenti minimálně před Vánocemi a Velikonocemi, možná i častěji. Alena Ouředníková

SLAVNOST VŠECH SVATÝCH VE SKOKÁCH v neděli 1. listopadu od 14.00 jako tradiční podzimní pouť k Panně Marii, Královně všech svatých se zvláštní prosbou za naše zemřelé. Po mši svaté následuje procesí na místní hřbitov a pobožnost za všechny věrné zesnulé. Celebruje rektor ADS ČVUT Praha P. Vladimír Slámečka.

PŘEDNÁŠKA "SMRT NENÍ ZLÁ" A ZÁDUŠNÍ MŠE SVATÁ proběhnou 2. listopadu od 18.00 hodin v kostele Panny Marie Nanebevzaté v Plzni ve Františkánské ulici. Přednáší PhD. Kateřina Lachmanová, ThD. Po přednášce bude v 19.00 hodin tamtéž slavit P. Krzysztof Dedek zádušní mši svatou, ve které můžeme prožít úkon smíření vůči předkům.

BIBLICKÉ HODINY NA BISKUPSTVÍ s Josefem Kaše se konají každé první a třetí pondělí v měsíci. Setkání jsou otevřena všem zájemcům o čtení a sdílení se nad texty z Písma, nechybí ani svědectví života, modlitba a příležitostné slavení radostných událostí ve společenství.

V listopadu připadá první pondělí 2. 11. na Památku zesnulých, a tak se biblická hodina nekoná v učebně biskupství, ale zveme všechny zájemce na výše uvedenou přednášku Kateřiny Lachmanové a následné slavení zádušní mše sv. s P. Krzysztofem.

Třetí pondělí je 16. 11. a biblická hodina proběhne opět v učebnách biskupství v 19.00 hodin. Bude věnována nedělním textům ze Slavnosti Krista Krále (34. neděle) 1. čtení: Dan 7,13-14, 2. čtení: Zj 1,5-8, Evangelium: Jan 18,33b-37.

Probírané a rozjímané texty mohou být i inspirací k společné modlitbě. Za organizační tým Majka Lachmanová a Anička Šlajsová. Info na tel. 728 930 030.

ZEMĚ STŘEDNÍ ASIE, MUSLIMOVÉ A KŘESŤANÉ - přednáška doc. Ing. PhDr. Petra Kokaisla, Ph.D. proběhne 9. listopadu v 18.00 hodin v refektáři augustiniánského kláštera v Domažlicích. Pořádá Česká křesťanská akademie.

FRANTIŠKOLÁZEŇSKÁ 24HODINOVKA - kilometry pro Hospic sv. Jiří ve dnech 14. - 15. listopadu, start ve 14.00 hodin v ulici Ruská naproti lázeňskému domu Luisa, kde bude i cíl. Poběží se na okruhu dlouhém 1150 metrů v místním lázeňského parku. Pořadatelem je Běžecká škola a spolupořadateli Komunitní osvětové společenství o. s. a Farní charita Cheb. Stejně jako ve všech předchozích ročnících jde o běžecký hapenning, jehož cílem je si do sytosti užít běh, přátele a přispět na dobrou věc. To znamená, že veškerý výtěžek ze sbírky, případně ze startovného bude věnován na činnost Hospice Sv. Jiří.

DEN BIBLE

Při letošním Dni Bible v neděli 15. listopadu se bude v kostelech konat sbírka na podporu překladu do domorodých jazyků v Ugandě a Angole. V roce 2014 tato sbírka podpořila překlady v Angole, Tanzanii a Sierra Leone, celkový výnos sbírky činil 2 055 071 Kč. Do letošní sbírky je možno přispět také na číslo účtu České biblické společnosti 129876273/0300, variabilní symbol 9999. Více na www.dumbible.cz

MYSTIKA VŠEDNÍHO DNE - přednáška P. Vlastimila Kadlece OMI 18. listopadu ve 20.00 hodin v učebně Biskupství plzeňského. Přijďte se potěšit a povzbudit uprostřed podzimních všechních dnů. Vstupné pro jednotlivce 30 Kč, pár 50 Kč.

BESEDA NA TÉMA MIGRACE proběhne 20. listopadu od 17.00 hodin v Plzni v Měšťanské besedě za účasti ministra kultury Daniela Hermana.

REKOLEKCE PRO ŽENY v Perninku ve dnech 20. – 22. 11. povedou P. Krzysztof a Josef Kaše. Zveme všechny pokřtěné ženy nebo katechumenky, které touží po tichu, odpočinku, načerpání sil fyzických a duševních. V programu bude prostor pro vlastní i společnou modlitbu, promluvy, mše svatá, osobní noční adorace, služba přímluvné

modlitby apod. V případě zájmu napište na adresu lachmanova@bip.cz. nebo volejte na č. 728 930 030. Obdržíte e- mail s podrobnými informacemi o akci.

MEDITAČNÍ ZAHRADA - ADVENT KLEPE NA DVEŘE 22. listopadu ve 14.30 hodin. Program:
Adventní zastavení a zamyšlení s Josefem Kaše.
Rozjímání nad krásnými texty s P. Sovovou a I. Pulicarovou.
Hraje hudební soubor "Kudrnatá Kapusta
".Adventní dekorace z dílny květinového studia „Elissa".
Procházka zahradou a malé občerstvení.
Kontakt tel. 603 809 798, e-mail zahrada@bip.cz

QUO VADIS OSLAVÍ 20. NAROZENINY A PŘEDSTAVÍ NOVOU DESKU na koncertě 28. listopadu v 18.00 hodin v kostele sv. Martina a Prokopa v Plzni - Lobzích. Od založení této křesťanské hudební skupiny uplyne v lednu 20 let. "Na začátku roku 1996 jsme se jako zhruba desetileté děti oddělili od salesiánské dětské scholičky a pod vedením Míry Smolky začali muzicírovat na vlastní pěst. Inspirací pro naše tehdejší působení se staly především zpěvníky Cantate, Hosana a repertoár kapel Giovanni, Nejsme sami, Sinaj a Učedníci. Během dvaceti let, kdy jsme čile koncertovali především na území plzeňské diecéze, ale často i mimo ni, pracovali na nových písních, učili se lépe ovládat svoje hlasy a nástroje a taky statečně bojovali s trémou. S radostí jsme si zahráli na nejrůznějších koncertech, kulturních akcích, doprovázeli jsme mše svaté i množství slavností. V současné době máme na repertoáru více než 200 písní, které lze zařadit na pomezí folku, rocku a worshipu," uvádí Jana Gregorová, působící v kapele od samého počátku. Quo vadis má za sebou již čtyři alba, v současné době dokončuje práce na svém pátém CD.

Církevní ZŠ a SŠ Plzeň
Vstřícná škola

HLEDÁME UČITELE/UČITELKU DO 1. TŘÍDY

nově připravované církevní ZŠ v Plzni - Slovanech, zřízené Biskupstvím plzeňským a vycházející z působení Církevní střední odborné školy Spálené Poříčí

POŽADUJEME
* minimálně 4 roky praxe na 1. stupni ZŠ
* individuální přístup k dětem, důraz na rozvoj jejich silných stránek
* zkušenost nebo ochotu pracovat s Hejného matematikou a programem Začít spolu
* orientaci v moderních výukových metodách
* radostný a tvůrčí přístup k práci
* ochotu stále se učit a rozvíjet
* respekt ke křesťanským hodnotám

NABÍZÍME
* jedinečnou příležitost spoluvytvářet podobu nové školy
* atmosféru malé rodinné školy přátelské k žákům i pedagogům, dobré vztahy, vzájemnou inspiraci
* péči o rozvoj pedagogů - kvalitní další vzdělávání, podporu v metodické oblasti

Těšíme se na Váš životopis a motivační dopis do 30. listopadu 2015.
Výběrové řízení se uskuteční v polovině prosince. Nástup od 1. 9. 2016.
Církevní ZŠ a SŠ Plzeň, korespondenční adresa Zámecká 1, 335 61 Spálené Poříčí.
chejlavova@cisplzen.cz, tel. 777587318, www.cisplzen.cz

Z charitního života

Pomoc uprchlíkům

Charita Česká republika spustila v září webovou databázi na pomoc uprchlíkům. Ke konci října se do ní zaregistrovalo a nabídlo svoji pomoc více než 500 občanů a subjektů z celé ČR. Lidé nabízejí oblečení, potraviny, výuku i ubytovací kapacity. „Jde o nabídky od našich spoluobčanů, kteří chtějí svým dílem a podle svých možností přispět ke zlepšení situace lidí, utíkajících před válkou. Množství nabídek svědčí o ochotě našich občanů přispět k řešení uprchlické krize," řekl ředitel Charity ČR Lukáš Curylo. V nabídkách převažuje oblečení pro děti i dospělé, potraviny, pomoc s výukou jazyků a s úřady. Několik pedagogů nabídlo pomoc s dětmi, někteří lidé uvedli i své jazykové znalosti, konkrétně arabštinu a perštinu. Další lidé nabízejí jakoukoli dobrovolnickou pomoc podle potřeby. S databází zaměstnanci Charity ČR průběžně pracují.

Na úrovni Diecézní charity Plzeň pracuje krizový tým, který zpracovává nabídky z plzeňské diecéze. „V současnosti nabídlo svoji pomoc přes třicet lidí z plzeňské diecéze", uvedla koordinátorka krizového týmu Klára Zachová. „Celkový počet za celou Českou republiku už přesáhl 600 lidí". Bližší informace na kontaktních číslech: 731 433 013, 731 433 096 a 731 433 017. E-mail: krize@dchp.charita.cz. Pomoc je také možné nabídnout nawww.pomocuprchlikum.charita.cz.

Pomerančový týden

V Týdnu paměti známém také jako Pomerančový týden, který proběhl ve prospěch klientů s Alzheimerovou chorobou, navštívili zájemci informační stánek na biskupství. Kromě informací mohli návštěvníci i přispět na provoz Domova sv. Aloise, který pečuje o postižené mentálními chorobami. Díky aktivitě křesťanů bylo vybráno 15 134 Kč, z nichž se vrací do našeho Domova sv. Aloise celých 95%. Kéž dobrý Bůh dárcům mnohonásobně odplatí.

Ocenění Řádem Elišky Přemyslovny

Vedoucí sociálních služeb SOS DOmažlice PhDr. Ivana Havlíčková byla oceněna Řádem Elišky Přemyslovny. Řád uděluje Nadační fond Elišky Přemyslovny a je určen ženám z různých oblastí charity, církve, kultury, ale i sociální oblasti. Udělením Řádu oceňuje Nadační fond jejich vynikající občanské zásluhy v oblasti pracovních výsledků, charitativní činnosti, významné podpory církvím, hrdinské a jiné výjimečné činy.

Pomoc pro sociálně terapeutické dílny v Meclově

Pobytová forma sociální služby pro postižené psychiatrickými chorobami Domov sv. Vavřince v Meclově postoupila do finále soutěže ERA POMÁHÁ REGIONŮM. ERA je obchodní značka Československé obchodní banky. Službu v Meclově je možné podpořit finančním darem a získat tak od ERY větší částku, která pomůže zlepšit podmínky ubytovaných klientů. Podle pravidel žadatel musí vybrat alespoň 5 000 Kč minimálně od pěti různých dárců. Příspěvky budou poté přidělovány na podle pravidla „čím více vyberete od veřejnosti, tím vyšší dar získáte". Organizace, která vybere nejvyšší částku, obdrží 50 000 Kč, druhá 40 000 Kč, třetí 35 000 Kč a čtvrtá 25 000 Kč. Sbírka finančních prostředků od veřejnosti probíhá prostřednictvím řádně registrované veřejné sbírky Fóra dárců. Číslo účtu, na který lze příspěvek poslat, je 101 7777 101/0300. Důležitý je variabilní symbol, bez něhož ERA není schopná určit, ke kterému projektu peníze patří. Variabilní symbolem pro projekt Domiv sv. Vavřince je: 902. Dary lze posílat i prostřednictvím odkazu http://www.erapomaharegionum.cz/projekty/chodsko/225111/pomoc-domovu-sv-vavrince-v-meclove-chranene-bydleni-pro-psychiatricky-nemocne díky jednoduchému mechanismu „klikni a daruj". Výběr prostředků bude ukončen 6. 1. 2016.

Den Charity v diecézi

V rámci Dne Charity, který probíhal koncem září, proběhlo v plzeňské diecézi několik akcí, které veřejnosti umožnily návštěvu charitních zařízení nebo jiným způsobem připomněly činnost sociálních služeb:

Cheb

DCHP v Chebu si ve spolupráci s organizací Česko proti chudobě připravila pro studenty místní Svobodné školy témata aktuálních problematik ve světě, související se sociálním vyloučením. Celý den probíhal na levém břehu řeky Ohře na Krajinné výstavě v Chebu. Akci navštívilo zhruba 200 studentů. Pro žáky byl připraven bohatý program, kdy během dne procházeli jednotlivá stanoviště, která byla zaměřena na témata různých problematik. Studenti se mohli dozvědět informace např. o domácím násilí, zahrát si hru „Riskuj", která byla zaměřena na péči o seniory, nebo vidět, jak je vycvičen policejní pes na vyhledávání drog.

Klatovy

Také Oblastní charita v Klatovech uspořádala akci pro klatovské základní a mateřské školy.

Pro děti byla připravena poutavá stezka vedoucí od čajovny U Naší Milé Paní přes park dr. K. Hostaše až do Domova sv. Zdislavy pro matky s dětmi v tísni v Měchurově ulici. Po cestě děti plnily nejrůznější úkoly, kterými si procvičily nejen své vědomosti, ale také fyzickou zdatnost. Miroslav Anton

Odpovídá
P. Jan Janeček OCr

V rámci letošního Roku zasvěceného života odpovídají na otázky osobnosti z naší diecéze, které zasvěceným životem žijí. Tentokrát je to P. Jan Janeček OCr., duchovní správce farnosti Františkovy Lázně, člen Rytířského řádu Křižovníků s červenou hvězdou.

Co pro mě znamená žít zasvěceným životem?
Nějak si nedovedu představit, jaké by to bylo nežít zasvěceným životem.
I když takové časy v mých osobních dějinách samozřejmě musely nutně být. Nějak se mi slévá to zasvěcení s životem, který žiji. Nevnímám nějakou neobvyklost svého života proto, že je to život zasvěcený Bohu. Prostě žiji své povolání a vím, že je to tak správně. Uvědomuji si, že právě toto je moje cesta, byť po ní neobratně klopýtám. Kolikrát asi ryba uvažuje o tom, že by mohla létat jako racek? A pomyslel by racek na život v hlubině moře jako ryba? Sotva. Žijí podle své přirozenosti. Tím nerozumná stvoření bezezbytku naplňují plán, který s nimi má Bůh. Pro lidi má Bůh plány nejenom lepší, ale lidé na rozdíl od těch zvířat o tom Božím plánování mají vědět. A já to tak beru, aniž bych o tom nějak mudroval. Už jsem se přesvědčil, že Bůh si to své v nás, když mu neklademe přímo odpor, nějak zařídí.

Jak jsem se na tuto cestu dostal?
Nastoupil jsem do semináře jako diecézní bohoslovec. Někdy kolem 3. ročníku jsem sice zvažoval, zda se nemám stát řeholníkem, a modlil jsem se k sv. Norbertovi a ke sv. Anežce, abych poznal, jestli mám vstoupit k premonstrátům nebo křižovníkům. Ale v semináři bylo tehdy tak krásně, vše tak hezky plynulo. A tak jsem časem zapomněl. S pátým ročníkem se skončilo plynulé cestování seminářem a v kolejišti naskákaly výhybky tak, že jsem předjel přímo do kanceláře biskupa Lobkowicze, tehdy představeného křižovníků. Byl velkorysý, a tak jsem mohl zkoumat, jestli ten lomoz na výhybkách nebylo vykolejení. A vypadá to, po sedmnácti letech, že asi nebylo.

Jak žije a uskutečňuje naše komunita své specifické charisma?
Časy, kdy náš Řád, založený sv. Anežkou Českou, přímo vlastnil a provozoval desítky špitálů, jsou minulostí. Nežijeme v růžovém snění o úchvatných plánech budoucnosti, vycházíme však z toho, co je možné už teď. Určitá pastorační síť, kterou znamená rozmístění našich členů po území ČR (a Rakouska), může být tím, co odpovídá potřebě našich časů. V naší zemi není totiž taková nouze, aby bylo nějak naléhavě třeba budovat útulky podobné těm středověkým špitálům. Hmotná nouze je řešena už existujícími sociálními projekty. Mnohem krutější nouze, než je ta hmotná, však je nouze o Boží milost. Ten, kdo je v hmotné bídě, chřadne či je opuštěn, jistě prožívá zlou nouzi. A je jistě potřeba i od té odpomáhat. Ale i když se taková nouze odstranit nepodaří, trvá ne déle, než jeden pozemský lidský život. Avšak nouze o Boha a jeho milost je nouzí, která když není odstraněna, trvá celou věčnost. Věčnost bez Boha, věčnost v pekle. Jako řeholní kanovníci se tedy snažíme se zvýšenou starostlivostí odstraňovat takovou nouzi, která vede k zatracení. Služba hlásáním Božího slova a zprostředkováním Boží milosti udílením svátostí vychází vstříc té aktuálně nejmasovější nouzi, kterou vědomky či nevědomky prožívá valná většina obyvatel naší vlasti. V tom náš Řád naplňuje charisma, jímž byl nadán, když naše Zakladatelka pojala úmysl, pomoci nuzným lidem bez domova a nemocným. Tolik našich spoluobčanů je bez domova, žijí sice v dobře zařízených bytech, ale jsou to bezdomovci - nevcházejí do Božího domu, který je bránou nebe. Zůstanou-li tak jak jsou, na věky nepoznají Otcovský dům. Choroby těla i ducha léčí více či méně úspěšně zdravotnictví, ale přesto zůstává v našem národě tolik chorých lidí - nemocných hříchem a nevěrou. Dům Boží, kam zveme, je místem, kde Lékař Kristus ošetří každou ránu a napraví každé vymknutí, aby žádné životní zmrzačení neohrozilo v pacientovi budoucí život věčný. Zdá se to být příliš banální, jako by to nedělal kdejaký diecézní kněz. Dá Bůh, že snad i dělá, ale člen našeho Řádu musí totéž dělat ještě lépe, ne kvůli tomu, aby se mohl nad takové kněze povyšovat, ale zkrátka proto, že nikdo z lidí na zemi o sobě nemůže říci, že už dosáhl dokonalosti. I my se musíme snažit o to, být lepší - ve spojení se sv. Anežkou, která miluje náš národ tak velikou láskou, že se dodnes za nás u Boha přimlouvá.

Rok zasvěceného života

Plzeňská diecéze

Ukazovat s láskou cesty evangelia

Biskupství plzeňské vydává novou publikaci z pera historika a kněze Jindřicha Zdíka Zdeňka Charouze, která mapuje nejen dění v Diecézi plzeňské od jejího vzniku v roce 1993 a působení jejího zakládajícího a více než dvě desítky let jí sloužícího biskupa Františka Radkovského, ale jde ještě dál do minulosti a odkrývá kořeny křesťanství v západních Čechách, připomíná známé i pozapomenuté osobnosti dávné i nedávné církevní historie. To vše doplněno úryvky z krásné literatury, ilustrujícími danou dobu.

Autor P. PhDr. Jindřich Zdík Zdeněk Charouz OPraem ThD, narozený roku 1959 v Brně, člen Kanonie premonstrátů Želiv, přiznává, že se k sepsání této knihy nechal přesvědčit především proto, že se týká jeho "milované Plzně a západních Čech". A že těžší než napsat celou knihu bylo najít výstižný titul. Nakonec ho našel ve jmenovací bule biskupa Františka Radkovského.

Jste rodák z Brna, působíte v Želivě. Jak jste se dostal k napsání knihy o plzeňské diecézi?

V Plzni na Borech jsem byl na vojně. A nebýt toho, nebyl bych premonstrátem. V Plzni jsem se seznámil s P. Antonínem Hýžou, v Plzni jsem se dozvěděl o možnosti tajně studovat teologii a vstoupit do řádu. Takže když mě v květnu letošního roku oslovil generální vikář Mons. Josef Žák, který znal moji předchozí publikaci o brněnské diecézi, řekl jsem, že ostatní práce počká a rád vyhovím.

Jak jste sháněl materiály?

Jednak už jsem o minulosti něco věděl, jednak jsem dostal podklady od generálního vikáře Mons. Žáka. V červenci jsem přijel do Plzně doplnit materiály, pátral jsem na biskupství, vyptával se různých lidí od biskupa přes ředitele Charity a mnoho dalších. Říkal jsem: "Co byste chtěli, aby tam bylo? Nemůžu se vás ptát na něco, co sám nevím, musíte to doplnit vy."
A oni povídali, doplňovali a bylo to.

Tak jednoduché to určitě nebylo, sesbíral jste a musel jste třídit spoustu materiálu, nemluvě o rychlosti, s jakou jste publikaci vytvořil. Hodně prostoru jste věnoval historii před vznikem diecéze. Proč?

Důležité pro mě bylo popsat plzeňskou diecézi včetně kořenů, z nichž vyrůstá. Z kořenů jde míza do větví, do plodů. Když neznáte podloží, nelze stavět dům. Nesmíme zapomínat. Z novodobé historie určitě nesmíme nazapomínat na to, že velkou část území diecéze obývali po staletí Němci, kteří byli odsunuti. I tato skutečnost patří ke kořenům. Včetně té viny, která se táhne po generace a kterou je třeba odčinit.

A co současnost?

Zdá se mi, že plzeňská diecéze je asi jediná této zemi, která vzala na vědomí a vážně počítá s tím, že na začátku 21. století, v konkrétních podmínkách této doby, nelze dělat vše jako za starých časů. Že jde o lidi. Nejen o kněze, ale o všechny věřící. Oslovily mě pastorační priority otce biskupa a jeho spolupracovníků a zdá se mi, že lidé na ně reagují pozitivně, což rozhodně není samozřejmost.

Jak vás napadlo začlenit do publikace o plzeňské diecézi i poezii a uměleckou prózu?

Držel jsem se zadání, že nemá jít o vědeckou práci, ale o čtivé dílo. Když jsem studoval v Římě, jeden můj profesor nám ukazoval, jak se realita života odráží v krásné literatuře. Proto jsem se snažil oživit přes literaturu zejména dobu před vznikem diecéze, např. pomocí díla Jindřicha Šimona Baara a dalších.

Zažil jste při práci na knize i nějaké výrazné překvapení?

V souvislosti právě s krásnou literaturou jsem našel věci, které bych u mnohých autorů nečekal. Třeba verše Kamila Bednáře vydané jako soukromý tisk v polovině 50. let s názvem Dřevěný Kristus. Je to básnická meditace nad zničeným křížem někde v pohraničních horách, o bezuzdném ničení, mně to koresponduje s křížem ve Waldsassenu. Takové téma bylo v 50. letech na kriminál.

Nebudeme tajit, že vaše kniha vychází i jako dárek na rozloučenou s biskupem Františkem Radkovským, který ve své funkci končí.

Ukazovat s láskou cesty evangelia. To byl od Jana Pavla II. velmi výstižný úkol pro biskupa Františka a on ho splnil naprosto bez přetvářky. V plzeňské diecézi je církev reflektována světskou společností jako vážný partner. Když civilní autority zvou biskupa, aby promluvil např. na zasedání městské rady, to už o něčem svědčí.

Děkujeme za rozhovor a v příštím čísle přineseme informace, kde je možné knihu zakoupit. Alena Ouředníková

Hovory o knihách

Kostely a kaple sv. Anny
ve vikariátu Tachov 1. část

Navštívíme vikariát bohatý na církevní stavby, zasvěcené sv. Anně. Jejich stav však nevěští nic dobrého a vypadá to, že se s mnohými brzy rozloučíme. Napřed se podíváme do okolí Tachova a v dalším pokračování na Plánsko. Tentokrát nás čeká spíše smutné čtení.

Významné poutní místo nad zaniklým městečkem **Pořejov** spěje bohužel k zániku. Kostel stojí na kopci, který tvoří rozvodí mezi Dunajem a Labem. Stávala zde dřevěná kaple, zmiňovaná v roce 1658. V roce 1673 tu byl vysvěcen nový kostel, který nechala postavit majitelka pořejovského panství Kateřina Aisterlová jako dík za své uzdravení. Poutní kostel spravovali poustevníci, kteří do zrušení kostela v roce 1787 bydleli v sousedním domu. Kostel byl znovu obnoven v letech 1808 až 1811 nákladem okolních obcí. Pořejov byl značně poničen na konci 2. světové války útokem americké armády, následně byl celý vysídlen a zavezen komunálním odpadem z Tachova, jen poutní kostel zůstal poslední památkou. Jednolodní stavba, dnes bez zastřešení, dlouho nemůže odolat drsnému počasí vyšších poloh Tachovska. Jediné, co se z něho zřejmě zachová, je skupina soch Poslední večeře, uchovávaná v tachovském muzeu.

Podobný osud zřejmě čeká i kostel sv. Anny v obci **Olešná.** Tato obec patří k nejstarším na Tachovsku, ale jeho kostel byl postaven až v letech 1884 – 1886. Je to velmi kvalitní novorománská stavba, kterou projektoval pražský architekt Antonín Barvitius, mimo jiné autor kostela sv. Václava na Smíchově v Praze. Kostel je zcela zdevastovaný, volně přístupný a jeho vybavení, které částečně pochází ze starší kaple, je zcela zničené. Soukromý majitel nemá o kostel zájem a celou zkázu kryje milosrdná zeleň.

Pořejov

Olešná

Pernolec

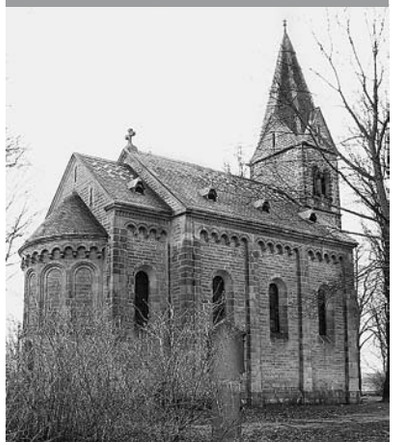

Doly

O hodně lépe vypadá kostel v **Pernolci.** Tradiční poutní místo s mnoha legendami o zázračném obrázku dnes reprezentuje novorománský kostel, postavený knížetem Windischgrätzem v letech 1898 až 1902. Jednolodní stavba, vyzděná ze žulových kvádrů, s věží v průčelí byla vybudována stavitelem Kraussem z Tachova. Kostel je dobře zachován včetně vnitřního vybavení a ani pěkné vitráže nikdo nevytloukl.

Na Tachovsku se nelze vyhnout tématu zkázy církevních staveb. Obec **Jedlina**, těsně u státní hranice, také už neexistuje. Osud obce byl velmi krušný, od roku 1626, kdy vznikla, byla několikrát zcela zničena. Nový rozvoj nastal během 18. století, zřejmě s rozšiřováním sklářství a lesního hospodářství. Před 2. světovou válkou zde žilo 500 obyvatel. Že vesnice nebyla bezvýznamná, svědčí fakt, že zde byla i nemocnice zvaná Günterova. Kostel sv. Anny byl postaven v roce 1816 jako jednoduchá empirová stavba, ke které byla v roce 1855 přistavěna věž v průčelí. Po odsunu Němců byl kostel užíván jako stodola, která se bez údržby rozsypala.

Nejmenší stavba, věnovaná sv. Anně je kaplička, krčící se u silnice mezi obcí **Doly** a městem Borem. Byla postavena na skoro čtvercovém půdorysu a kryta sedlovou střechou se štíty, z nichž přední je završen zvláštní špicí. Kamenný portál ji datuje do první poloviny 18. století.

Doufejme, že severní část vikariátu, Plánsko, udělá optimističtější tečku za letošním seriálem o církevních stavbách diecéze. Jan Soukup

Milí přátelé misií.
V říjnu proběhla ve všech našich kostelech Misijní neděle, která se nesla ve znamení jednak modliteb a přímluv za misie, ale taky různých aktivit v našich farnostech.
Například ve farnosti Plasy se konala Misijní neděle za přispění dětí, které vyrobily a v rámci mše svaté přinesly dary. Poté proběhlo již tradiční Misijní štrúdlování®. Napečené dobroty (nejen z jablek) byly draženy zkušeným místním licitátorem Jardou a některé souboje o pamlsky byly skutečně urputné. Děti i dospělí si užili dostatek zábavy. A výtěžek z této akce bude odeslán na účet Papežských misijních děl. Další misijní akce proběhly ve farnostech v Rokycanech, ve Staňkově, v Ostrově a dalších.
8. listopadu proběhne ve Staré Roli u Karlových Varů misijní dětská mše a Misijní jarmark®. Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří se podíleli na různých misijních aktivitách, všem dárcům za jejich štědrost a taky těm, kteří si vzpomněli na misie v modlitbách. Částky letošní sbírky ještě nejsou sečteny, ale na výsledky minulých misijních sbírek z jednotlivých farností je možné se podívat na http://www.missio.cz/projekty/podpora-z-cr/svetove-misie/prehled-sbirek-z-misijni-nedele/

Pár misijních informací ze světa:
O živé, radostné a nezakomplexované církvi na arabské půdě - Abu Dhabi.
Církev ve Spojených arabských emirátech tvoří asi milionový zástup přistěhovalců, zejména z Filipín, ale také Indie a dalších zemí celého světa. Biskup Paul Hinder vypráví o životě církve na arabské půdě, kde chybí místní křesťané, náboženská svoboda je relativní pojem, nescházejí problémy, ale přesto převažuje radost, kterou lze na Západě sotva nalézt: „V Abu Dhabi jsou kostely přeplněné, v Dubaji se jen těžko hledá místo a podobné je to v hlavním městě Ománu. Pouze letos jsem v jedné dubajské farnosti udělil svátost biřmování osmi stům věřícím. Naše církev se vyznačuje velkým úsilím laiků. Laici mají zcela zásadní roli v katechezi, formaci, modlitebních skupinách. Žijeme v muslimském světě a naše bohoslužby jsou omezeny na bohoslužebné objekty. Pokud chceme vyjít ven, musíme žádat o zvláštní povolení. Svoboda vyznání je tu ale dodržována."
Miriam Svobodová, zástupce PMD, m.sv@volny.cz, 608 976 598

Misijní úmysl na měsíc listopad:
Za církevní pastýře, aby hluboce milovali své stádce, a tak ho mohli doprovázet na cestě a udržovat jeho naději živou.

Centrum pro rodinu

Kurz efektivního rodičovství
se koná o třech sobotách 14. a 28. listopadu a 5. prosince v Plzni. Program nabízí demokratický styl výchovy jako zdravou alternativou k všeobecně zastávanému autoritativnímu a permisivnímu stylu výchovy. Tento výchovný přístup respektuje dítě a vede jej k samostatnosti a zodpovědnosti za svůj život. Kurz obsahující přednášky, diskuze, případové studie, techniku hraní rolí s praktickým nácvikem pomáhá rodičům osvojit si metody demokratické výchovy a poradenství při jejich aplikaci. Více o kurzu na www.efektivnirodicovství.cz
Program nabízí rodičům dětí (batolata, předškoláci, mladší školní věk) podněty:
- jak rozumět chování svých dětí, jak ho ovlivňovat
- jak aktivně reagovat na (pozitivní) chování dítěte
- jak zvládnout alternativní metody vedení dětí
- jak vést děti k zodpovědnosti, samostatnosti, spolupráci, zvládání životních těžkostí
- jak z domova vytvořit pro děti zázemí podpory, porozumění a lásky
- jak zkvalitnit vlastní život v rodičovské roli

Lektorem programu je Jindřich Fencl, kurz pořádá Rodinné centrum Plzeň v učebně biskupství, nám. Republiky 35, vždy od 930 do 1630, cena za osobu 1 000 Kč, 1800 Kč za pár, je nutná účast na celém programu.

Víkend pro chlapy
proběhne 6.-8. listopadu, téma víkendu „Jít s láskou" (poslední z trojice po „Jít s nadějí" a„Jít s vírou"). Čeká vás bratrské společenství chlapů na cestě, přednáška, prostor pro sdílení, zastavení a ohlédnutí se, trocha práce, modlitba... Přihlášky elvaf@volny.cz.

Adventní rekolekce pro manžele
se bude konat 12. prosince v Těnovicích. Příležitost spočinout v tichu (i v teple), zastavit se, adorovat, projít se podzimní přírodou, připravit se na Vánoce…

Křesťanská psychoterapeutická poradna
při biskupství nabízí poradenství v oblasti rozvoje osobnosti, těžkých životních situací, mezilidských vztahů, manželské poradenství a párovou terapii. Poradnu vede psychoterapeutka Marie Kutilová pro objednané 2. a 4. pondělí v měsíci v budově biskupství, nám. Republiky 35, Plzeň. *Objednávky: mankak@tiscali.cz, tel. 606 710 631.*

Poradna Přirozeného plánování rodičovství
Vyškolené instruktorky Vám nabízejí bezplatné konzultace ohledně symptotermální metody přirozeného plánování rodičovství, plánování početí … Domluva na tel. 774 213 186 (Věrka) nebo 776 200 028 (Hanka).

Jindřich Fencl
rodiny@bip.cz, tel 731 619 704

PLZEŇ DCM
Diecézní centrum mládeže
Františkánská 11
301 00 Plzeň
377 381 757

Od srdce k srdci (návštěvy potřebných)
Chceš pomáhat? Nevíš, jak na to? Jsme otevřené společenství mladých, kteří touží být blízko všem potřebným (nemocným, starým, opuštěným, trpícím, lidem v nouzi), ať už konkrétní pomocí, návštěvou nebo modlitbou či obětí. Věnujeme svůj čas někomu druhému, kdo to potřebuje. Scházíme se dvakrát do měsíce v Plzni ke společné modlitbě, k povzbuzení ve službě a dělení se o vše, co jsme v uplynulém čase prožili. Budeme rádi, když se přidáš.
Aktuální informace ráda sdělím na tel.: 734 241 053 Lucka

„Let´s Dance!" (21. 11. v 19.00)
Srdečně všechny zveme na zahájení plesové sezóny – nenechte si ujít ples křesťanské mládeže v Plzni. Opět se bude se konat v centru SECESE v pivovaru Plzeňský Prazdroj 21. listopadu od 19.00 a opět se můžeme těšit na kapelu Tři Čuníci a zajímavý program.

Večer chval s DCM (24. 11. v 19.30)
Na večerech chval nám jde o to, abychom skrze písně, modlitby a slova opětovali lásku našemu Bohu – Otci, Synu i Duchu Svatému. Učili se přebývat v jeho blízkosti a stávali se mu podobnými. POZOR – kvůli státnímu svátku se listopadové chvály uskuteční až čtvrté úterý v měsíci – tedy 24. listopadu v 19.30 v sále františkánského kláštera v Plzni. Pozvání platí pro všechny – chvalme Pána!

Přijmout Ježíše – duchovní obnova pro dívky v Sušici (27. – 29. 11.)
Dívky od 15 let jsou zvány do Sušice na obnovu Jako Maria přijmout Ježíše do svého života. Uskuteční se poslední víkend v listopadu a povedou ji sestry sv. Alžběty ve spolupráci s br. Romualdem OFMCap. Přihlášky: smfrantiska@email.cz, tel.: 732 974 52, www.alzbetanky.webnode.cz

Tammím (27. – 29. 11.)
Dvakrát do roka pořádají seminaristé pro mladé muže ve věku od 15 do 30 let duchovní obnovu TAMMÍM. Ten letošní začne v pátek 27. a skončí v neděli 29. listopadu a má téma Milosrdenství. Dále budou na programu společné modlitby, bohoslužby, setkání s hostem, meditace, hovory ve skupinkách, sport… Více informací: www.tammim.spolco.cz

10. celodiecézní volejbalový turnaj o putovní pohár plzeňského biskupa (5. 12.)
Všechny amatérské i (polo)profesionální týmy jsou zvány k účasti na desátém celodiecézním volejbalovém BiskupCUP. Opět se uskuteční v sobotu před druhou nedělí adventní 5. prosince v tělocvičně 4. ZŠ v Plzni na Košutce (Kralovická 12). Hrát se bude klasický turnaj, v každé šestici musí hrát min. dvě ženy či dívky.

Název družstva a kontakt na kapitána nahlaste na DCM do konce listopadu. Pro mimoplzeňské nabízíme možnost noclehu (nutno domluvit předem).

Pouť důvěry – Taizé Silvestr ve Valencii 2015/16)
I letos nás bratři z Taizé zvou ke slavení konce roku – tentokrát do Španělské Valencie 28. 12. 2015 - 1. 1. 2016. Na programu bude společná modlitba, přednášky, bohoslužby a zpěv. Pokud tedy ještě nemáte žádné plány, moc vám doporučujeme vyrazit na Silvestra právě tam. Bližší informace najdete na internetové adrese: www.taize.fr/cs

Setkání se Svatým otcem v Krakově (20. - 31. 7. 2016)
V září bylo spuštěno přihlašování na oslavy 31. Světového dne mládeže – setkání mládeže s papežem, které se uskuteční příští rok v červenci. První týden strávíme v diecézi Gliwice (součástí bude například pouť do Čenstochové), druhý si pak naplno užijeme atmosféry v Krakově – setkání se Svatým otcem, koncerty…, ale hlavně program a katecheze v českém národním centru. Zajištění české výpravy má na starosti Sekce pro mládež ČBK, což, jak už víte, je zárukou kvality.
Předpokládaná celková cena i s předprogramem činí jen 5800,- Kč. V rámci ČR bude poskytována podpora početnějším rodinám, informaci o slevách pro účastníky z Plzeňské diecéze najdete na našich stránkách: www.plzen.signaly.cz. Závěrem upozorňujeme, že od října probíhají na www.signaly.cz/soutez soutěže o cestu zdarma!

Nabídka – témata pro společenství mladých
Nabízíme dvě nové publikace – každá obsahuje jedenáct témat pro společenství mládeže: „Na cestě k člověku" (křesťanská antropologie) za 10,- Kč a druhý díl „Dar společenství církve" (církev a společenství) za 20, Kč. V případě zájmu nás kontaktujte.

JIŽ DNES SI POZNAMENEJTE
Světový den mládeže v Diecézi plzeňské – setkání biskupa s mládeží 18. - 19. 3. 2016
Světový den mládeže v Krakově – setkání s papežem 25. - 31. 7. 2016 s předprogramem v diecézi Gliwice 20. - 25. 7. 2016

Z DCM zdraví P. Kryštof & Petr

MC PLZEŇSKÉ PANENKY

Sady 5. května 8, Plzeň
www.plzenskepanenky.cz

Plzeňské panenky zvou rodiče, ženy a muže, maminky, tatínky, babičky i dědečky, prostě kohokoli, kdo má chuť něco zkoušet, poslouchat, vzdělávat se, zpívat nebo se zamýšlet nad svým životem. Najdete nás každý den na adrese Sady 5. května 8, Plzeň v prostorách RC Plzeňské panenky v čase od 8:30 do 12:00. Naše programy můžete najít na www.plzenskepanenky.cz, nebo na Facebooku. Za Panenky se na Vás těší Majka Lachmanová a Martina Podlipná.

ZAJÍMAVOSTI A NOVINKY V PROGRAMECH

PONDĚLKY:

16. 11. 9:00 ŠITÉ DEKORACE A ADVENTNÍ KALENDÁŘE – první část šití
23. 11. 9:00 ŠITÉ ADVENTNÍ KALENDÁŘE – pokračování
23. 11. 16:00 NETRADIČNÍ DĚTSKÉ ADVENTNÍ ZÁVĚSNÉ VĚNCE
30. 11. 9:00 ADVENTNÍ VĚNCE pro ty, co je nestihli do 1. adventní neděle

ÚTERKY:

3. 11. 9:30 Když se děťátko narodí příliš brzy – beseda se zástupkyní Nedoklubka
24. 11. 9:00 Cyklus POSÍLENÍ RODINY. Moderovaná setkání vede Vladimír Gaier, vedoucí programu Střecha v Salesiánském středisku Plzeň. Setkání má dynamiku a není nouze o živou diskuzi.

STŘEDY:

25. 11. 9:00 ADVENTNÍ VĚNCE PERNÍKOVÉ
16:00 – 18:00 ADVENTNÍ VĚNCE Z PERNÍKU A NAVÍJENÉ Z VLNY

ČTVRTKY:

12. 11. 9:00 RADOST BÝT RODIČEM – Biblické inspirace pro naše rodičovství – provází Josef Kaše
19. 11. 10:00 ŠŤASTNÝ RODIČ ŠŤASTNÉ DÍTĚ. Co všechno podporuje vytváření zdravých citových vazeb mezi rodiči a dětmi s Ivetou Sovovou, psychoterapeutkou ze SVP při Diagnostickém ústavu Plzeň
26. 11. 9:00 – 11:30 ADVENTNÍ VĚNCE od A-Z, výroba zeleného korpusu a zdobení
16:00 – 18:30 ADVENTNÍ VĚNCE od A-Z, výroba zeleného korpusu a zdobení

PÁTKY:

6. 11. 9:00 VÍRA JAKO ŽIVOTNÍ STYL – katecheze pro rodiče
10:00 Mše sv. pro rodiče s dětmi
13. 11. 10:00 POZNÁNÍ – CESTA K SEBEPŘIJETÍ – na téma PROKRASTINACE
27. 11. 9:00 ADVENTNÍ VĚNCE od A-Z, výroba zeleného korpusu a zdobení
16:00 AVENTNÍ VĚNCE, věnce z navinutých korpusů a zdobení

KŘIMICKÝ ZÁMEK VE SVITU LOUČÍ

V pátek 6. listopadu od 16.30 hodin v Křimicích – procházka rodin s dětmi a všech zájemců zámeckým parkem a zámkem s lampiónky. Po roce se opět sejdeme v rozlehlých prostorách Křimického parku, abychom zakusili tajuplnou atmosféru dávných časů a prožili průvod se světlem, které je symbolem naděje a života uprostřed tmy a starostí. Sraz v 16.30 hodin v Křimicích před hlavním vchodem do zámku. Lampionky můžete za příspěvek 30,-Kč získat na srazu.

Pár slov o zámku: Na malém náměstíčku v Křimicích stojí zámek, který není veřejnosti přístupný. Za zámkem je rozsáhlý park,který je naopak volně přístupný a patří mezi nejkrásnější a nejromantičtější parky v Plzni. Vybízí takék podvečerní procházce s lampióny. Šumí zde klidná řeka Mže, která protéká hned vedle zahrady. Až projdeme částí parku, který ozáří rozžaté louče, budeme pozváni do prostor zámku, kde se můžete těšit na překvapení. Zde aspoň na chvilku zakusíme okamžiky života na zámku. Pořádají Plzeňské panenky ve spolupráci s majitelem zámku Jaroslavem Lobkowiczem.

VELKÉ ADVENTNÍ DÍLNY pro veřejnost

V sobotu 28. listopadu se v učebnách Biskupství plzeňského, Nám. Republiky 35, konají velké adventní dílny a doprovodné tvoření. Dopoledne začínáme v 9.00 do 11.30 hodin a odpolední adventní dílny od 15.00 do 18.30 hodin. Kromě věnců můžete ještě dopoledne zdobit perníkové korpusy, došívat anděly, vyrobit si závěsné adventní věnce s filcovými dekoracemi nebo šperky z fima. Na odpolední tvůrčí dílně kromě již navinutých zelených věnců se můžete těšit na zdobení perníkových korpusů, výrobu vlněných adventních věnců s háčkovanými dekoracemi, malování hrníčků, zdobení svíček a tiskání na tašky. Při obou adventních dílnách je zajištěno tvoření pro děti. Těšíme se na vás. Ceník dílen najdete na www.plzenskepanenky.cz v menu ADVENT.

PLZEŇSKÉ PANENKY SLAVÍ PLNOLETOST

Jak možná už víte, Plzeňské panenky jsou letos plnoleté! Děkujeme všem za dosavadní přízeň a zveme vás na oslavu našich osmnáctých narozenin. Už teď si pište do svých diářů datum 9. prosince od 19.00 hodin v Kavárně Jabloň naproti autobusovému nádraží – tam to společně oslavíme. Podrobnosti o akci najdete v prosincovém Zpravodaji. Touto cestou chceme pozvat také Vás, všechny Panenky, které jste do MC chodily dříve. TĚŠÍME SE NA VÁS.

Do Lurd autobusem Viktorky

Na přelomu října jsme s P. Krzysztofem organizovali a vedli Diecézní pouť do Lurd. Celé putování bylo pro mě velkým zážitkem, takovou pokladničkou, do které se ukládaly jednak podivuhodné věci, které se nám děly, spolu se zkušenostmi o lidské slabosti a křehkosti. Velmi jsem se těšila na chvíli odjezdu v pozdních večerních hodinách, kdy se k nesmírnému úžasu přítomných poutníků blížil obrovský autobus FC Viktoria Plzeň, zastavil blízko biskupství a byl to náš poutní autobus. Moc hezké překvapení, které se nám podařilo ututlat do poslední chvíle. Itinerář cesty neměl snad chybu a potvrdila se letitá organizační a řídící zkušenost P. Krzysztofa. Místa silná na zážitky a krásy přírody střídaly velkolepé prostory katedrál a tichých míst. Ukázalo se, že máme v našich řadách akademický poklad, profesora architektury a umění, a to byla lahůdka. Naše poutnická výprava byla lačná po všech informacích, které se nám z oboru architektury dostávaly, a když jsme v autobuse míjeli francouzská městečka, kostely či hrady, ozývaly se výkřiky: „Pane profesore, napravo ta klenutá stavba, to je jaký styl, století? A támhle ta věž bez špičky…a…“ Aby cesta pěkně ubíhala, mohli jsme shlédnout i film Lourdes, jeden z několika vybraných filmů. Mnoho z nás uchvátil a dojal. Už vím, čím potěším některé ze svých blízkých na Vánoce.

Konečně přijíždíme do Lurd a ještě večer zažíváme růženec a světelné procesí. Davová procesí nemusím, ale tahle večerní událost se mi moc líbila. V Lurdech zůstáváme ještě další dva dny a ty může každý poutník strávit podle svého. V nabídce byl také výlet do neuvěřitelné horské scenérie a tam nás vyráží skoro polovina. Ostatní si užívají blízkost Panny Marie všemi způsoby, které Lurdy nabízejí.

Pouť v Lurdech nekončí, vyrážíme směr La Salleta a nevycházím z údivu nad malebností Francie a jejích hor. Cesta do hor k Panně Marii na La Salletu nepostrádá dramatičnosti. Jsme velmi naloženi, horská silnička se nocí klikatí a zvedá nad útesy až do výšky 1 800. Nabíráme malé zpoždění a my organizátoři se vroucně modlíme, aby nezavřeli jídelnu, protože jsme už mimo časové limity. Máme zkušenost, že stačí málo a i drobné obtíže mohou být příčinou nespokojenosti. Hospodin se znovu ukazuje jako veliký a vší chvály hodný, řidiči zvládli těžkou cestu skvěle a profesionálně a nás poutníky přijímají i po zavírací době vstřícně a mile. La Salleta je nádherné místo. Obklopena horami, darovala nám své ticho a sílu místa zjevení Marie. Čas je neúprosný, cesta domů daleká, tak až po okraj plni zážitků všeho druhu vyrážíme skvělým autobusem směr Anecy a v ranních hodinách dorážíme ve zdraví a po bezpečné cestě do Plzně.

Neuplyne den, aby mi něco z Pouti do Lurd přišlo na mysl. Jsem moc šťasná, že jsem tam mohla být se svým manželem, a děkuji Bohu za všechno, co podivuhodně činí. Každý z nás dostal tolik, že je to na malou kroniku, a tak jdu vybrat fotky, které vlepím do naší rodinné kroniky, aby mi připomínaly chvíle radosti, štěstí a nádhery života.

Majka Lachmanová, Plzeňská panenka

Hroznatova akademie v tepelském klášteře poskytuje zázemí studentům

V prvním říjnovém týdnu proběhl v Klášteře Teplá – Hroznatově akademii pětidenní animátorský plenér ateliéru Animované a interaktivní tvorby Západočeské univerzity v Plzni. Jde o mladý dynamicky se rozvíjející ateliér, který před několika lety založil a stále vede světoznámý režisér animovaných filmů Jiří Barta. Studenti inspirováni historickými prostorami kláštera vytvořili animace různorodých žánrů. Na závěrečné veřejné projekci 9. listopadu bylo vidět například scifi pohádku, horor, lovestory, landart nebo animaci ročního dítěte.

"Díky vstřícnosti pracovníků Hroznatovy akademie a neúnavné tvrdé práci studentů vzniklo ve vymezeném krátkém čase 10 pozoruhodných animovaných filmů. Pojem "klauzura" používaný v kontextu klášterů i výtvarných škol tak na tomto workshopu dostal ještě komplexnější význam," shrnul týdenní pobyt Vojtěch Domlátil, asistent ateliéru a vedoucí workshopu.

Snažíme se naplňovat záměry projektu akademie a podporovat rozvoj vzdělanosti, což se u nadaných a vzdělaných lidí společnosti jistě vrátí. Jsem velmi ráda, že jsme mohli být nápomocni i studentům Animované a interaktivní tvorby Západočeské univerzity v Plzni.

Ivana Benčová,
manžerka Hroznatovy akademie

Máte i Vy svoji pohádkovou babičku? My v Charitě ano.

Dne 5. října uspořádala Oblastní charita v Klatovech v rámci Dne charity a Týdne sociálních služeb akci pro klatovské základní a mateřské školy. Pro děti byla připravena poutavá stezka vedoucí od čajovny U Naší Milé Paní přes park dr. K. Hostaše až do Domova sv. Zdislavy pro matky s dětmi v tísni v Měchurově ulici, kde v herně domova zanechaly na památku svůj podpis v podobě obkreslené dlaně. V cíli na ně čekala kouzelná babička s pohádkou a sladkou odměnou. Úsměv na tváři také dětem vykouzlily perníkové medaile, které připravily pracovnice zařízení společně s uživatelkami a jejich dětmi.

Pohádkovou babičku představovala paní Marie Palusková. S touto paní máme velmi dobrou spolupráci, a i když jí bylo nedávno 91 roků, je čilá, ochotná pomoci a mohla by být mnohým příkladem. Kdykoli jsme se na ni obraceli o pomoc, vždy ráda vyhověla. Např. byla nejstarší kolednicí Tříkrálové sbírky v Plánici. A myslím, že se dobře a ráda zapojila i tady v Klatovech do spolupráce s námi.

Kateřina Valešová
a Marie Malkusová, Klatovy

HORA VYSOKOŠKOLSKÝ KŘESŤANSKÝ KLUB

PRAVIDELNÉ AKCE

Neděle: 20:00 mše sv. s účastí studentů v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Františkánské ulici, po ní se jde na kofolu, na kafe či na pivo

Úterý: 20:00 studentský volejbal v tělocvičně Církevního gymnázia, Mikulášské náměstí

Středa: V 17.00 hodin příprava ke svátostem v učebně na faře (vchod vedle kostela), kterou vedou studentští kněží P. Vojtěch Soudský a P. Pavel Petrašovský.

Od 18.00 do 18.50 hodin adorace s možností duchovního rozhovoru nebo zpovědi (v kostele / kapli ve Františkánské ul.)

V 19.00 hodin hlavní studentská mše sv. v kostele Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské ul. v Plzni, po ní od cca 20:15 program na faře (biblická témata, přednášky, kultura, filmy, volný program), ve 21.30 hodin společná modlitba nešpor.

Sobota: 20:00 anglická mše sv. v kostele Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské ul. v Plzni

HORAcké středy (od 20:15 ve farním sále Františkánská 11)

4. a 11. listopadu viz naše internetové stránky – hora.signaly.cz – zde také vždy naleznete případné změny v programu našich pravidelných akcí

18. listopadu: P. Aleš Opatrný – O zpovědi – přednáška, následná možnost dotazů a diskuze

25. listopadu: viz hora.signali.cz

AKTUÁLNĚ

13. – 15. listopadu podzimní výjezd na Šumavu. Bydlení na faře v Železné Rudě, společný výlet, modlitba a mše sv., společný čas. Přihlášky na monikamalkusova@gmail.com.

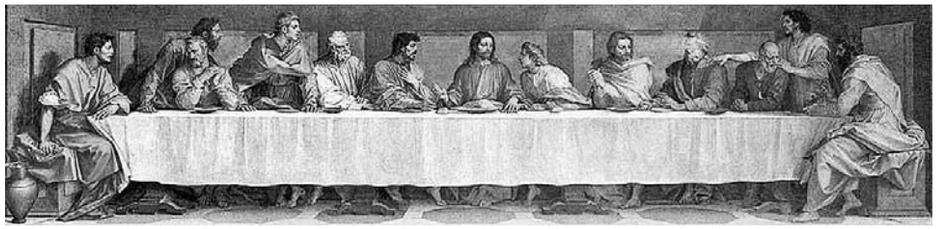

JÁ JSEM CHLÉB ŽIVOTA

biblická úvaha nad J 6,22-71 k roku eucharistie **4. část**

11. Závěr

V chlebu života, jímž je Kristus, dostává řádně poučený a připravený Ježíšův učedník nejvyšší dar Boží lásky. Syn Boží se stává člověkem, aby z lásky k lidem podstoupil potupnou smrt. Plodem této lásky, tohoto sebe-vydání a sebe-ponížení, se stává eucharistie, chléb Života. Ježíš tak zůstává v přijímajícím člověku a naopak, nakolik je toho přijímající schopen. Bůh přebývá zcela osobně v jednotlivých věřících. Skutečná Ježíšova Přítomnost mezi učedníky je největším, byť smysly nepostřehnutelným, přiblížením, kontaktem, ba přímo ztotožněním s Bohem. Člověk, který přijímá eucharistii s vírou, je vnořen do Božího tajemství, stává se jeho živou součástí. Východní křesťané by asi neváhali mluvit o divinizaci – zbožštění. Církevní Otcové starověku proto označovali eucharistii jako „svatá tajemství".

12. Aktualizace

Při bližším pohledu na pojednaný text je možné najít mnohá konkrétní poučení, jež nepotřebují složitý převod. I věřící dneška jistě musejí pročišťovat své náboženské motivace, proč hledají Krista a proč chodí ke svatému přijímání. Jistě se i oni musejí v eucharistii zaměřit na to, co je očím neviditelné – sám živý Bůh ve společenství věřících – v jejich společenství i osobně v jednotlivcích. Pokušení otázkami po pravdivosti všeho, co Ježíš říká o chlebu života se jim nevyhýbá, ale jsou vybízeni, aby zůstávali s Ježíšem a v Něm. I za ně říká první papež: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života". Pro věřícího, který poznal velikost Božího daru v eucharistii, se tento pokrm stává přirozenou vnitřní potřebou; stejně tak i dialog s Kristem, který v něm přebývá, v modlitbě i ve všech skutcích vlastního života. Pokud i potom dojde k selhání, které není smrtelným hříchem, je eucharistie i lékem a odpuštěním. V opačném případě je za předpokladu dokonalé lítosti a rozchodu kajícníka s hříchem připravena svátost pokání, kde sám Kristus prostřednictvím svých služebníků odpouští a léčí viny, aby se obrácený hříšník mohl opět ke svému Pánu vrátit a nabídnout mu jako svatý Petr příbytek vlastního srdce, ať už při spojení v eucharistii, ať už při konečném a nezměnitelném setkání s Ním tváří v tvář.

P. Reginald Pavel Větrovec OPraem

Charita

BISTUM REGENSBURG

POZVÁNKA

NA

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY

Srdečně zveme všechny příznivce dobročinného díla a koledníky z Plzeňské diecéze na slavnostní zahájení Tříkrálové sbírky 2016.

Zahájení se uskuteční na pozvání a za účasti plzeňského otce biskupa **Františka Radkovského** a otce biskupa **Rudolfa Voderholzera** z Diözese Regensburg mimořádně **dne 29. prosince 2015 v Kladrubech u Stříbra.** Zúčastní se koledníci z diecéze Regensburg a Plzeň. Přijďte společně s námi prožít požehnání a rozeslání koledníků do obou diecézí.

13:00	**TŘÍKRÁLOVÝ PRŮVOD VYJDE OD ZÁKLADNÍ ŠKOLY**
14:00	**POŽEHNÁNÍ KOLEDNÍKŮM V KOSTELE NANEBEVZETÍ PANNY MARIE**

generální partner NADACE ČESKÉ SPOŘITELNY

www.trikralovasbirka.cz | sbírkový účet **66008822/0800** vs **777**

Charita

Z diáře biskupa Františka

1.11. 10:00 Dolní Bělá, žehnání kostela po opravě
2.11. 19:00 Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, W. A. Mozart: Requiem
6.11. 15:00 Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, koncert pro pracovníky v soc. službách
7.11. 15:00 Jindřichovice, Svatohubertská mše sv.
19:00 Cheb, kostel sv. Václava, svatodušní vigilie
8.11. 10:00 Cheb, kostel sv. Václava, mše sv. s biřmováním
17:45 Starý Plzenec, Bohemia Sekt, požehnání letošním mladým vínům
12.11. 17:30 Praha, Acibiskupský seminář, mše sv. pro bohoslovce
14.11. 18:00 Bělá nad Radbuzou, česko-německá mše sv. za oběti válek a násilí
15.11. 8.30 Sokolov, mše sv.
10:30 Krajková, mše sv.
20.-21. 11. Doprovázení kardinála Ravasiho při návštěvě v Plzni
22.11. 10:30 Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv. na slavnost Krista Krále
24.11. 9:30 Biskupství plzeňské, kněžský den
25.11. 18:00 Praha, Týnský chrám, bohoslužba smíření na závěr Husova roku
29.11. 10:30 Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv. s přijetím do katechumenátu
13:30 tamtéž, polsko-česká mše sv. v rámci Dnů polské kultury
15:00 tamtéž, 1. Adventní varhanní půlhodinka
18:00 Plzeň, nám. Republiky, rozsvícení vánočního stromu

ZPRAVOD
plzeňské di
11/2015

ZPRAVODAJ PLZEŇSKÉ DIECÉZE vydává 1x měsíčně Biskupství plzeňské, nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň. Odpovědná redaktorka: AlenaOuředníková, e-mailová adresa redakce: zpravodaj@bip.cz,tel.: 377223112, internet www.bip.cz. Evidenční číslo MK ČR E22167. Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky. Tiskne MK TISK Plzeň. Uzávěrka tohoto čísla: 16.10. 2015, uzávěrka příštího čísla: 16.11.2015.

aggeo
Italské speciality
Veleslavínova 7, Plzeň
GPS: 9.7487150N, 13.3800317E
Provozní doba: pondělí – pátek:
9:30 – 13:00 a 13:30 – 18:00
tel.: +420 608 768 054
e-mail: info@aggeo.cz
www.aggeo.cz